

[Knud Jespersen.]

Det er jo helt urimeligt, da pensionisterne har bidraget til at skabe det land, vi befinder os i, bygge det op og gøre det godt. De har brugt et langt liv derpå, og derfor er det rimeligt, at det er omsorgen for dem, der får forrang.

De reale forbedringer, vi peger på, er forbedringer, der navnlig kommer til at gavne de svageste. Der er mange, der slides op i et hæsblæsende tempo, der ødelægges i produktionsapparatet, der rammes af skadelige produktionsmetoder, og som simpelt hen ikke opnår den høje pensionsalder, vi kender i dag. På den anden side ved vi, at generationen af de 50—60-årige er en generation med meget store problemer. Man vil ikke ret gerne have dem tilbage på arbejdsmarkedet, hvis man er kommet af med dem. Man foretrækker en yngre og mere livsdygtig arbejdskraft. Ud fra dette har vi draget den konklusion, at hvis dette samfund vil belønne menneskene med en dårlig livsløn igennem hele livet for at afslutte det med en dårlig pension eller en pension, der er utilstrækkelig, så finder vi, at der er noget, der er rivende galt.

Netop i en krisesituation som denne vil vores forslag ved dets vedtagelse i høj grad komme til at gavne beskæftigelsesmulighederne. Vi siger ikke, at de alle sammen vil åbne for arbejdspladser til omkring 130.000, men der vil teoretisk blive åbnet for nye arbejdspladser i et sådant størrelsesforhold.

Vores forslag er billigere og bedre end tankerne omkring det flyindkøb, som man ikke er tilbøjelig til at ville udsætte. Flyene vil minimum koste lidt over et par milliarder kroner. Vores forslag til forandringer her vil koste under 2 mia kr. Hvis man kigger på de enkelte punkter, så vil man også se, at vi har været overordentlig beskedne; vi vil f. eks. opnå 2/3 over en 10-årig periode.

Må jeg så sige om revisionen af pensionistbeskatningen, at i det øjeblik man har pensioner, som faktisk udtrykker et eksistensminimum, er det helt urimeligt, at man også skal opkræve skat. Principielt er vi jo tilhængere af, at de første 40.000 kr. skal være skattefri til staten, og det kan laves, hvis man skeler lidt til vores skattereform.

Så er der endelig den begrænsning, vi foreslår i punkt 4, nemlig begrænsningen for de rige til at opnå fuld folkepension. Hvor

meget det koster, kan man jo undersøge. Vi har vore beregninger, som fru Hanne Rein-toft vil gøre et par bemærkninger om under sine afsluttende bemærkninger. Ikke desto mindre er det jo sådan, at det er drønende uretfærdigt, at man skal kunne sikre en forskelsbehandling i alderdommen oven på en forskelsbehandling igennem hele livet.

Til slut må jeg så anbefale, at folketinget foretager en hurtig og en velvillig behandling af dette forslag til beslutning. Det vil gøre det lettere at administrere tingene, og det vil være opfyldelse af en simpel demokratisk retfærdighedshandling, som folkepensionisterne længe har ventet på.

Steen Folke (VS):

Socialministeren forsikrede i sin tale, at pensionisterne har regeringens og andre partiers fulde opmærksomhed. Ja men opmærksomhed gør det jo ikke alene. Hvis vi tænker på, hvornår pensionisterne sidst har hørt fra folketinget, så var det vist i sidste uge, hvor der lå 2 forslag vedrørende pensioner på folketingets bord, et forslag fra fremskridtspartiet og et forslag fra den socialdemokratiske regering, begge angående den sociale pensionsfond.

Det er jo morsomt nu at høre hr. Glistrup, som omklamrer DKP og erklærer sig uhyre enig i de fleste punkter i forslaget, samtidig med at hr. Glistrups parti altså i sidste uge lagde et forslag på bordet, som skulle afskaffe den sociale pensionsfond, og hvor der udtrykkelig i bemærkningerne stod, at hensigten var, at pensionerne til pensionisterne skulle fastsættes år for år, efter hvad der måtte være vilje til her i folketinget. Jeg mener, at det var et usædvanlig direkte angreb på pensionisternes vilkår, som bestemt ikke er for gode i forvejen, og et forslag, hvis gennemførelse ville hensætte dem i endnu større usikkerhed om deres indtægtsmuligheder.

Men også den socialdemokratiske regerings forslag var jo et angreb på pensionisternes vilkår. Det var et angreb i den forstand, at man altså nu foreslår at udsætte ikrafttræden af denne sociale pensionsfond fra 1976 til 1979. Det er altså en form for opmærksomhed, kan man da godt sige, fra den socialdemokratiske regerings side, men som sagt, opmærksomhed gør det ikke alene.